

Na podlagi Statuta Trgovinske zbornice Slovenije, Statuta Gospodarske zbornice Slovenije, Statuta Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, Statuta Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije in Pravil Zadružne zveze Slovenije se sprejme

Kodeks dobrih poslovnih praks med deležniki v agroživilski verigi

1. člen

Kodeks se sprejme z namenom izboljšanja poslovnega sodelovanja, krepitve partnerstva in povečevanja konkurenčnosti agroživilske verige v Republiki Sloveniji na načelih tržnih zakonitosti, kar mora rezultirati v korist potrošnika.

Ne glede na naziv tega dokumenta »Kodeks dobrih poslovnih praks med deležniki v agroživilski verigi« (v nadaljevanju: Kodeks) predstavlja ta Kodeks priporočilo vsem deležnikom v agroživilski verigi.

Kodeks opredeljuje deležnike agroživilske verige, zagotavljanje trajnostnega razvoja, načela, po katerih deležniki delujejo, načine oblikovanja cen blaga in oblikovanje ter delovanje odbora za spremljanje izvajanja Kodeksa.

Podpisniki tega Kodeksa si bodo prizadevali za promocijo prepoznavnosti vsebine in namena tega Kodeksa.

2. člen

Kodeks uresničuje smernice Evropske unije, ki se nanašajo na pomen primarne pridelave, predelave in opravljanja prometa z žvili v državah članicah zaradi njihovega nadaljnjega razvoja. Trajna prehranska varnost se v državah članicah Evropske unije zagotavlja tudi preko pomena lokalne pridelave.

Kodeks predstavlja podlago za zagotavljanje trajnostnega razvoja celotne agroživilske verige s poudarkom na povečevanju učinkovitosti. Še posebej spodbuja izboljšanje sodelovanja in krepitev partnerstva v žitni, mesni, mlečni, zelenjadarski, sadjarski in vinarski verigi, upoštevajoč pravila varstva konkurence in tudi načela v 4. členu Kodeksa. Deležniki, ki pridelujejo kmetijske pridelke in deležniki, ki se ukvarjajo s predelavo kmetijskih proizvodov, medsebojne odnose uredijo z dogovorom znotraj posamezne verige, vendar ne v nasprotju z zakonodajo, ki ureja varstvo konkurence.

3. člen

Deležniki agroživilske verige so vsa podjetja, pridobitna ali nepridobitna, javna ali zasebna, samostojni podjetniki posamezniki in druge osebe, ki na kakršnikoli drugi pravni podlagi opravljajo katerokoli dejavnost, povezano s fazo pridelave kmetijskih proizvodov, predelave, distribucije in prodaje živil.

Nosilec kmetijske in živilske dejavnosti je pravna ali fizična oseba, odgovorna za izvajanje zahtev živilske zakonodaje v svoji dejavnosti.

Kmetijski proizvod pomeni proizvod iz Priloge I Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Živilo pomeni katerikoli proizvod, opredeljen v členu 2 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane, ki se lahko prodaja končnemu uporabniku.

Kodeks ne posega v pogodbeno svobodo deležnikov v agroživilski verigi.

4. člen

Kodeks poudarja pomen partnerstva znotraj agroživilske verige, ki temelji na treh stebrih trajnostnega razvoja: gospodarskem, ekološkem in družbenem.

Deležniki v agroživilski verigi delujejo v smeri partnerstva v okviru uresničevanja naslednjih načel:

- enakopravnosti pogodbenih strank;
- pravice potrošnikov do obveščenosti;
- svobodne volje in zaupnosti;
- svobode pri določanju cenovne in prodajne politike;
- prostovoljnosti pri prodajnih aktivnostih;
- svobodne uporabe blagovne in trgovske znamke;
- postavljanja razumnih rokov dobave blaga.

5. člen

Vsak izmed deležnikov agroživilske verige mora odgovorno skrbeti za lastno učinkovitost delovanja v prid potrošnika in za stalno izboljševanje učinkovitosti delovanja celotne agroživilske verige. Deležniki torej skrbijo za dinamičen sistem, ki poganja optimizacijo poslovanja vsakega izmed njih in celotne agroživilske verige.

Deležniki v agroživilski verigi si izmenjujejo splošne informacije o trgih in potrošniških trendih z namenom zagotavljanja boljše in kvalitetnejše ponudbe v skladu z načeli varstva konkurence ter učinkovitejšega delovanja agroživilske verige.

Vsi deležniki v agroživilski verigi si prizadevajo za spoštovanje določil konkurenčnega prava in dobre prakse konkurenčnega ravnanja, tudi v primeru, ko določene subjekte to direktno iz določil predpisov ne zadeva.

6. člen

Deležniki v agroživilski verigi si prizadevajo za:

- skrbno ravnanje z živilskimi proizvodi z namenom preprečevanja izgub blaga (kalo, razsip, razbitje, okvara);
- ustrezno pripravo blaga za prodajo, analizo in izboljševanje logističnih procesov, dobro informacijsko podporo, optimalni okoljevarstveni vidik...;
- izbiro proizvodov po načelih trajnostnega razvoja, pod pogojem, da so ti konkurenčni z drugimi primerljivimi proizvodi tako cenovno, količinsko kot po kvaliteti in ustrezajo njihovi poslovni strategiji;
- zagotovitev primerljivih pogojev prodaje in nabave za primerljive posle v primerljivih okoliščinah.

Deležniki v agroživilski verigi spoštujejo dogovorjene dobavne pogoje in plačilne roke, ki jih praviloma dogovorijo v pisni obliki, upoštevajoč zakonodajo, ki ureja preprečevanje zamud pri plačilih.

Deležniki v agroživilski verigi pogodbenih pogojev ne spreminjajo enostransko in brez razumnega razloga.

Deležniki v agroživilski verigi se zavezujejo, da:

- bo kakovost, označevanje in oglaševanje živil skladna z veljavno zakonodajo;
- se ne bodo na nikakršen način medsebojno omejevali pri njihovem sodelovanju z drugimi deležniki v agroživilski verigi (svobodno izbirajo blago, usluge oziroma storitve, ki si jih ponujajo med seboj);
- ne bodo obveščali drugih deležnikov v agroživilski verigi, ki niso stranke poslovnega odnosa, o dobavnih ali drugih poslovnih pogojih sodelovanja.

7. člen

Način oblikovanja cen je samostojni dogovor med pogodbenimi partnerji, v katerikoli fazi agroživilske verige, upoštevajoč pravila varstva konkurence in veljavno zakonodajo na tem področju.

Eden izmed sistemov oblikovanja cen v agroživilski verigi je neto neto nabavna cena blaga, ki je cena na računu posameznega deležnika, brez dodatnih rabatov na ceno blaga. Neto neto nabavna cena blaga še posebej ne vključuje akcijskih rabatov, rabata za uresničeno rast in logističnih rabatov, za katere se lahko posebej dogovorijo deležniki.

Deležniki v agroživilski verigi si bodo medsebojno zaračunavali le nadomestila za dejansko opravljen obseg in vrsto dogovorjenih storitev po ceniku.

Podpisniki tega Kodeksa bodo naredili vse, kar je v njihovi moči, da se v soglasju z deležniki pospešuje uveljavitev sistema neto neto nabavnih cen blaga v celotni agroživilski verigi s ciljem, da se ta prehod uresniči postopoma, upoštevajoč razpoložljivo informacijsko podporo deležnikov, s pričetkom 1. 1. 2012 in predvidenim zaključkom s 1. 1. 2013.

8. člen

Podpisniki Kodeksa ustanovijo odbor za spremljanje izvajanja tega Kodeksa, uveljavljanje dobre poslovne prakse in oblikovanje predlogov morebitnih sprememb in dopolnitev Kodeksa. Odbor pri svojem delu lahko uporablja mnenja, študije in priporočila, ki so objavljena s strani pristojnih institucij Republike Slovenije in Evropske unije, ki se nanašajo na delovanje agroživilske verige. Odbor lahko deležnike napoti tudi na pristojne institucije.

V odbor imenuje vsak podpisnik tega Kodeksa po enega predstavnika.

Odbor deluje na osnovi poslovnika o svojem delu, ki ga pripravijo in sprejmejo podpisniki Kodeksa. Odbor se sestane na pobudo kateregakoli izmed članov. Na sestankih odbora člani ne smejo pridobivati, vpogledovati ali si izmenjevati podatkov in informacij, ki bi lahko pomenili kršitev pravil varstva konkurence.

Odbor vodi predsednik, ki ima svojega namestnika. Predsednika in njegovega namestnika se za vsako koledarsko leto imenuje izmed članov odbora, predstavnikov podpisnikov s strani deležnikov agroživilske verige, po načelu rotacije.

Odbor svoje odločitve sprejema na podlagi soglasja.

Odbor poda poročilo podpisnikom Kodeksa najkasneje do 30. aprila tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

9. člen

Deležniki v agroživilski verigi si prizadevajo za razreševanje sporov po mirni poti.

Deležniki v agroživilski verigi priznavajo možnost uporabe mediacije.

10. člen

Kodeks se objavi v internih glasilih in/ali na spletnih straneh podpisnikov.

Kodeks začne veljati 30. dan po podpisu.

V Gornji Radgoni dne, 23. avgusta 2011

Podpisniki:

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije
Ciril Smrko, predsednik

Gospodarska zbornica Slovenije
Anka Miklavič Lipušček, predsednica
GZS – Zbornica kmetijskih in živilskih podjetij

Trgovinska zbornica Slovenije
mag. Mariča Lah, predsednica

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije
Štefan Pavlinjek, predsednik

Zadružna zveza Slovenije
Peter Vrisk, predsednik